

Когато захване да говори за себе си и за другитѣ лица, дѣтето употребява само имена и то въ именителенъ падежъ. *Мама носи Ваня* (мамо, поноси ма); *Ваня пий* (Ваня иска да пий.)

Около това врѣме са почева употрѣбленіето на прилагателны които показватъ само външни, видны качества. *Ваня голъмъ; бабо купи Ваня хубава шляпка.*

Нъ да покаже стѣпеня на качеството и да покаже врѣмето и мѣстото, дѣтето еще не може. Само по-късно захваща да казва *тука* и *тамѣ* и да показва несъвършено мѣстото на нѣщата. Степенитѣ за сравненіе влизатъ въ азыка на дѣтето на 4—5 години. Въ същото врѣме са захваща и употребленіето на местоименія *азъ, ты* и пр. Това показва, че дѣтето въ туй врѣме вече добръ раздѣля прѣдмѣтитѣ. — Голытѣ числа, числата за измѣряне на врѣмето и на скоростъ (секундъ, день, недѣля, година) късно и трудно влизатъ въ разговора на дѣтето. Много пѣти седмъ годишно дѣте мѣчно усвоява тѣзи помятія.

Правилно и естествено развитото дѣте